

cie przepisów tymczasowych o wyłączeniu przymusowem na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej—rozcigniętego na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie i na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 613), — oraz na zasadzie art. 575 części I tomu X zbioru praw ces. ros. i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1927 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Grunty o ogólnej powierzchni 1,6 ha, będące własnością niżej wymienionych mieszkańców wsi Trojaki, gminy Jaznowskiej w powiecie dziśnieńskim, województwie wileńskim, lub też osób, które je do dnia dokonania opisu i zajęcia nabędą:

1. Tekli Kaduszko	powierzchni	4881	mtr. kw.
2. Eljasza Szamszura	"	1930	" "
3. Bazylego Kopecia	"	2010	" "
4. Prakseidy Arcimionkowej	"	1898	" "
5. Michała Babako	"	2042	" "
6. Mikołaja Wołyńca	"	1240	" "
7. Arsenjusza i Nicefora Sakowiczów	"	1659	" "
8. Leona Sakowicza	"	310	" "

ulegają za odszkodowaniem przymusowemu wyłączeniu na rzecz Skarbu Państwa na cele budowy strażnicy Korpusu Ochrony Pogranicza.

§ 2. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

528.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 24 maja 1927 r.

w sprawie radjotelegramów listowych wymienianych z Ameryką „via Radjo—Warszawa”.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obrotach z Ameryką „via Radjo—Warszawa” nowy rodzaj telegramów prywatnych za zniżoną opłatą pod nazwą „radjotelegramy listowe”.

Radjotelegramy listowe będą przesyłane ze wszystkich urzędów telegraficznych polskich do urzę-

du telegraficznego w Warszawie najbliższą odsyłką pocztową, z tego zaś urzędu wydawane do New Yorku drogą radjo, z New Yorku zaś do miejsca przeznaczenia będą przesyłane: do Bostonu i Washingtonu (District Columbia) telegraficznie, do pozostałych zaś miejscowości pocztą. Taki sam sposób przesyłki stosowany będzie w kierunku odwrotnym z Ameryki do Polski.

§ 2. Telegramy prywatne mogą być przyjmowane od nadawców i przesyłane jako radjotelegramy prywatne, o ile zachowane będą następujące warunki:

- przed adresem telegramu nadawca winien umieścić płatną wskazówkę służbową = RL =. Skrót ten wlicza się do ogólnej ilości wyrazów telegramu;
- z ogólnie stosowanych płatnych wskazówek służbowych dozwolonym jest posługiwanie się tylko wskazówką = poste restante = podawanej nie w formie skrótu, a w pełnym brzmieniu. Inne wskazówki jak = D = RP = TMx = i t. d. nie są dozwolone;
- adres telegramu winien być podany w pełnym brzmieniu, jak tego wymagają przepisy pocztowe dla przesyłek listowych, przy czym jeżeli miejscem przeznaczenia telegramu nie jest New York, Boston lub Washington, adres uzupełnia się słowami: „Post New York”; w kierunku Ameryka—Polska wszystkie adresy poza Warszawą winny być uzupełniane słowem: „Post Warsaw”. Adresy umówione dozwolone są tylko w telegramach, adresowanych do New Yorku, Bostonu i Washingtonu oraz do Warszawy;
- tekst telegramu winien być napisany w całości w języku jawnym przy użyciu jednego tylko z następujących trzech języków: polskiego, francuskiego lub języka kraju przeznaczenia.

O ile radjotelegram listowy zawiera liczby pisane bądź słownie bądź cyframi, znaki handlowe lub ogólnie przyjęte wyrażenia skrócone, ilość tych liczb, wyrazów lub grup nie może przekraczać trzeciej części ilości płatnych wyrazów tekstu.

Nie jest dozwolonym zamieszczanie w tekście radjotelegramu listowego liczb, nazw i wyrazów, nie wiążących się logicznie z całością tekstu.

Treść radjotelegramu listowego winna być zrozumiałą dla personelu telegrafu, nadawca zaś winien na oryginale telegramu zamieścić oświadczenie, że cały telegram napisany został w języku jawnym i że nie ma innego znaczenia niż to, które wynika z treści rękopisu.

§ 3. Radjotelegramy listowe nie mogą być przyjmowane od nadawców telefonem; przyjmuje się je wyłącznie bezpośrednio w urzędach w godzinach między 18 a 7, a więc tylko w tych urzędach, które we wskazanych godzinach pełnią służbę telegraficzną.

§ 4. Radjotelegramy listowe, nadesłane pocztą z urzędów nadawczych do urzędu radjotelegraficznego w Warszawie, ten ostatni wydaje do New Yorku o każdej porze dnia lub nocy, ale dopiero po uprzednim wydaniu wszystkich telegramów innych rodzajów.

Radjotelegamy listowe, przyjęte od New Yorku, urząd radjotelegraficzny w Warszawie przekazuje urzędowi pocztowemu Warszawa I do doręczenia lub dalszej przesyłki według przepisów dla zwykłej korespondencji listowej.

§ 5. Niedoręczalne radjotelegamy listowe urzędy pocztowe przechowują w ciągu sześciu tygodni licząc od dnia następnego po dniu nadejścia telegramu. Po upływie wskazanego terminu telegram podlega zniszczeniu bez zawiadomienia o tem nadawcy.

§ 6. Nadawcy radjotelegamu listowego nie przysługuje prawo żądania zwrotu opłat z powodu opóźnień w doręczeniu telegramu.

§ 7. Taksa od wyrazu radjotelegamu listowego wynosi:

- a) adresowanego do wszystkich miejscowości Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, z wyjątkiem Washingtonu, oraz do wszystkich miejscowości Ameryki Północnej, Środkowej i Południowej oraz Indyj Zachodnich 0,45 fr. zł.
- b) do Washingtonu (District Columbia) 0,50 fr. zł. Minimum opłaty w obu wypadkach za 30 wyrazów.

§ 8. Noty służbowe płatne = ST = dotyczące radjotelegamów listowych opłaca się według taryfy normalnej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

529.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 1 czerwca 1927 r.

w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym.

Na mocy art. 6 i 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów z dnia 18 maja 1927 r. o protestowaniu weksli przez urzędy i agencje pocztowe (Dz. U. R. P. № 46, poz. 417) zarządzam co następuje:

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Rodzaje zleceń i warunki przyjęcia.

§ 1. 1) Zlecenie pocztowe służy do ściągnięcia roszczenia pieniężnego za pośrednictwem urzędu pocztowego. Urzędem pocztowym w rozumieniu przepisów tego rozporządzenia jest także agencja pocztowa.

Ściągnięcie roszczenia pieniężnego porucza się urzędowi pocztowemu zapomocą:

- a) listu zleceniowego albo
- b) kartki zleceniowej.

Zapomocą jednego listu zleceniowego można poruczyć ściągnięcie kwoty do wysokości 1000 zł. a tylko, gdy kwota zlecenia ma być przekazana zapomocą blankietu nadawczego P. K. O.,—do wysokości 10.000 zł. Jeżeli jednak dokumentem wierzytelnościowym jest weksel, który w razie nieuzyskania zapłaty ma być zaprotestowany, zlecenie w żadnym razie nie może przewyższać 1000 zł.

Zapomocą kartki zleceniowej można poruczyć ściągnięcie kwoty najwyżej 100 zł.

2) Nadawca listu zleceniowego lub kartki zleceniowej może żądać, aby pobraną kwotę przekazano bezpośrednio jemu albo na konto w Pocztowej Kasie Oszczędności, w banku lub w jakiegokolwiek innej instytucji krajowej, zajmującej się przyjmowaniem pieniędzy na rachunek obcy.

3) a) Nadawca listu zleceniowego, zawierającego weksel, może żądać, aby urząd pocztowy w razie nieuzyskania zapłaty weksłu, stwierdził tę okoliczność protestem wekslowym, jednak tylko wtedy, jeżeli w miejscu płatności weksłu znajduje się urząd pocztowy, względnie, jeżeli miejsce płatności weksłu znajduje się w granicach miejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego oraz, jeżeli weksel nie podlega ograniczeniom przewidzianym w rozporządzeniu, wydanym przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów z dnia 18 maja 1927 r. o protestowaniu weksli przez urzędy i agencje pocztowe (Dz. U. R. P. № 46, poz. 417);

b) wysyłanie listów zleceniowych, zawierających weksle do protestu, przeznaczone dla odbiorców w miejscowościach, należących do okręgu doręczeń listonoszów wiejskich i zleceń adresowanych posterestante, jest niedozwolone;

c) listy zleceniowe, zawierające weksle przeznaczone do protestu, wysłane wbrew postanowieniom zawartym w punkcie a) i b) niniejszego ustępu, będą nadawcom zwracane.

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE.

Listy zleceniowe.

§ 2. 1) Zlecenie ściągnięcia roszczenia pieniężnego udziela nadawca przez wypełnienie wykazu zleceniowego.

Wykazy zleceniowe wydaje zarząd pocztowy jako druki płatne w dwóch wzorach. Jeden wzór służy do zleceń ściągnięcia roszczeń z weksli nieprzeznaczonych do protestu i innych dokumentów wierzytelnościowych, drugi zaś, do zleceń ściągnięcia roszczeń z weksli przeznaczonych do protestu.

Wykazy zleceniowe można nabywać złączone z przekazami zleceniowymi lub, jeżeli kwota zlecenia ma być przekazana blankietem nadawczym P. K. O., bez przekazów zleceniowych. Wykazów zleceniowych prywatnego nakładu używać nie wolno.

2) Do wykazu zleceniowego musi być dołączony dokument wierzytelnościowy.

3) Nadawca wypełnia wykaz zleceniowy (ustęp 1) ściśle według nadruku, alfabetem łacińskim i w języku polskim, atramentem, odręcznie, drukiem lub